

Flott rast på toppen av Ilfjellet. Trollheimen i bakgrunnen. Foto Erik Stabell

PÅ LANG SKITUR OVER ILFJELLET OG GYNNELDFJELLET Berkåk – Støren

Av Erik Stabell

Om det på denne tvers gjennom varierte og opplevelsrike turen skulle være ett parti som utmerker seg som turens fineste, måtte det være partiet etter passering av Ilfjellet. Fra Ilfjellvarden tar vi ned gjennom et langt, slakt daldrag og kommer fram til nedkjøringa mot dalen innunder Hikefjella. Lia ligger i le for vestaværet, og snøforholdene er vanligvis jevne og fine. Snøforhold og lyst avgjør hvor vi legger løypa, bratt eller slakt, over rygger eller ned søkk til dalbunnen. Nede i dalen har vi rent ned vel 300 høgdemeter siden toppen av Ilfjellet. Vi skrår bort nordvestlia av Hikefjellet og tar opp et lite søkk. Så setter vi utfør en

ny morsom nedkjøring gjennom dal-søkket ned mot Krokuttjørna og Gynnelvatnet. Dette er eventyrlige bakker for alle som trives med varierte nedfarer med jevne, gode snøforhold.

Dagsturen fra Berkåk over Ilfjellet og Gynneldfjellet til Støren er en variert og trivelig skitur hele vegen. Turen er 4 mil lang, så den forutsetter gode forhold. Det er først fra slutten av mars turen er aktuell å gå, for de fleste vil trenge hele dagen. Du kan bryte av turen fra Gynnelvatnet og dra ned til Soknedal, men da mister du en fin del av turen. Turen Berkåk – Soknedal er en klassiker for dem som har

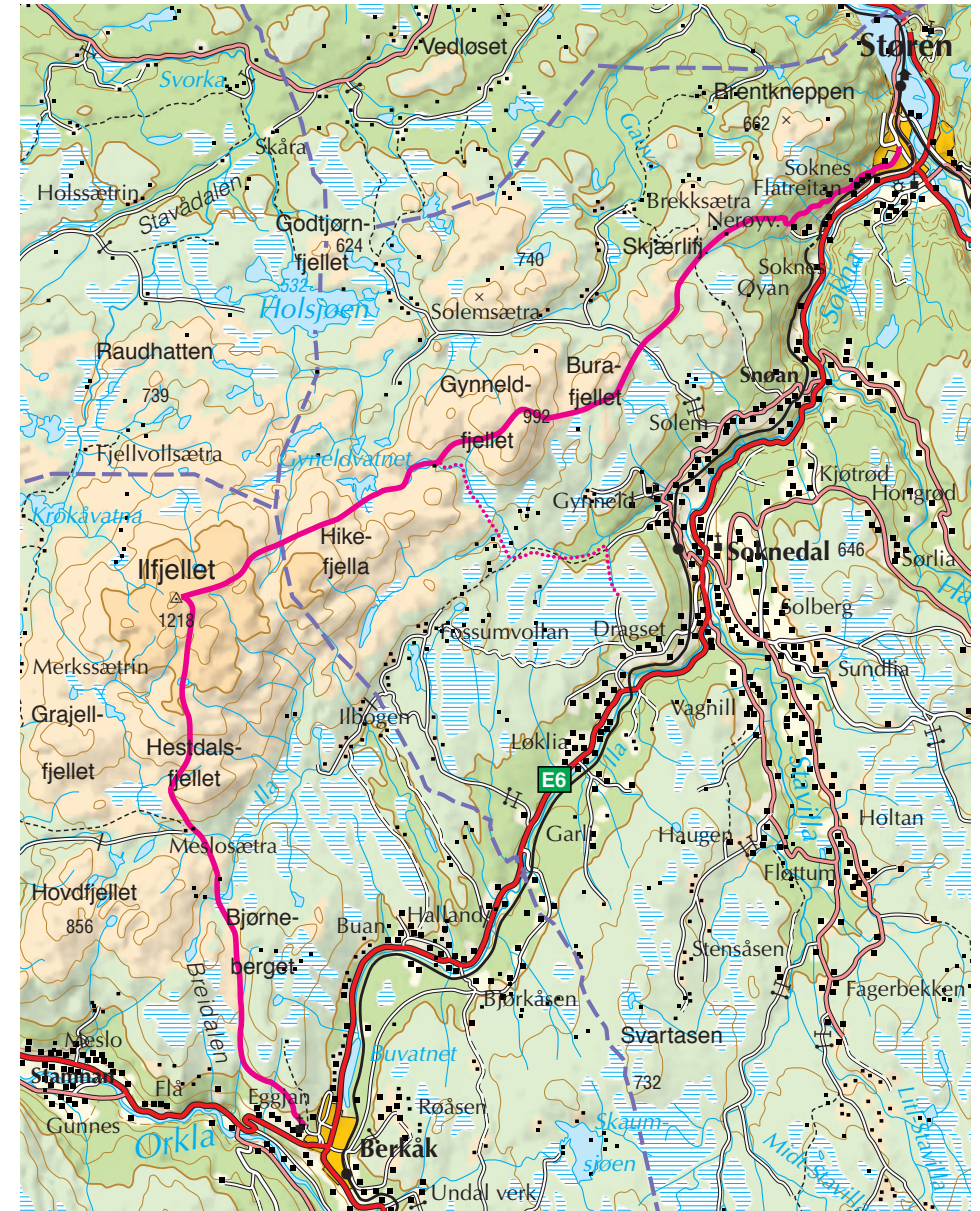
gått slike dagsturer, mens det ikke har vært så vanlig å gå hele turen til Støren.

Det er flere transportmuligheter til Berkåk både lørdag og søndag morgen. Noen av hur-

tigtogene stopper på Berkåk. Det kan også gå ekspressbussar som passer. Heim fra Støren om kvelden er det enda flere muligheter.

Ut fra Berkåk

Fra stasjonen på Berkåk tar vi tilbake til

Vi ser tilbake mot Hikefjella og Ilfjellet. Foto Erik Stabell

krysset med riksvegen mot Orkanger. Vi kan ta på skiene på idrettsområdet med lysløype nordvest for krysset. Busser har stoppested ved krysset. Skiløypene tar bort mot kirka og følger langs boligveger opp i Mjuklia. Vi må ganske langt opp før turløypa mot Breidalen tar av. Her er mange treningsløyper som kan villedde. Se etter skilt mot Bredalen eller Breidalen. Er det lite snø langs løypene ut fra idrettsområdet, gå til fots etter vegene forbi butikker, skole og kirke opp i Mjuklia boligområde til der løypa tar av.

Den oppkjørte turløypa runder på sørsida av Mjuken og tar inn Breidalen. Greiest er det å følge turløypa til innunder Bjørneberget, passere på innsida av Jønnsjøen og runde på østsida av Langvassfjellet inn til Meslosætra. Men ta gjerne av fra løypa tidligere, legg turen om Finnvatnet og rund Langvassfjellet herfra. Her er det fint å gå overalt. Meslosætra er et bra sted for den første spise-rasten. Her er det ofte mulig å fylle vatn.

Over Ilfjellet

Nå står vi foran oppstigninga til Ilfjellet. Terrenget er spesielt. Det er småkupert med masse koller, smådaler og -søkk - "blomkålterreng". Så det gjelder å følge med på kartet. Det er mange muligheter for vegvalg. Det er greit å ta på vestsida av Hestdalsfjellet, legge kursen omtrent rett mot toppen og finne en passe slak rute langs denne hovedretninga. Hold unna store og små skrenter. Det kan gå farlige ras også i slikt småkupert terreng.

Etter hvert som vi når opp i høgden, blir utsikten vid utover nærlandskapet og vidt utover. Den fineste utsikten åpner seg innover mot Trollheimen, som er "nabofjell" i vest. Fra Ilfjellet ser vi også innover til heiene i Bymarka, over til Forollhogna og til Sylan i det fjerne. Gynneldfjellet, som ligger knapt en mil unna og vi skal passere om 2 – 3 timer, virker fjern i det småkuperte landskapet.

Vi står nå foran turens aller mest spennende og varierte parti, de 6 - 7 kilometrene fram til Krokuttjørna og Gynneldvatnet. Det gjelder å finne riktig retning ut fra toppen. Vi skal ut et langt, slakt dalsøkk mot øst-nord-øst. Så står vi over et større daldrag. Vi skal ned 200 høydemeter. Her kan vi velge å renne i vide slynger eller mer direkte ned i dalbunnen innunder Hikefjella. Vi holder hovedretninga og skrår bort til og opp et dalsøkk som ender på innsida av høgde 984. Nedkjøringa er kanskje enda finere ned dalsøkket mot Krokuttjørna. Søkket ender litt bratt, så det hender en må ta ut til venstre lengst nede.

Kafferast

Framme ved vatna er det bjørkeskog og ved. Ofte er det også mulig å grave seg ned til vatn. Så dette er stedet for dagens hovedrast med bål, kaffekok og vannfylling. Men sitt ikke for lenge, for det er mye fint som gjenstår på turen!

Fra denne sida ser Gynneldfjellet ofte ut som det er fritt for snø. Vi skal opp lia og gjennom søkket som deler toppen. Ruta gir seg sjølv. Og alltid ligger det godt med snø etter det naturlige vegvalget gjennom daler og søkk. Etter passering gjennom søkket står vi igjen på toppen av en fin nedkjøring. Ta ut mot nordøst, men sving etter et kort nedrenn mot øst og på innsida av en liten, men markert og avblåst kolle. Ta ned et bratt heng og ned gjennom glissen skog til sørsida av Burufjellet. Er det tidlig på vinteren eller rasfarlige forhold, bør kollen rundes på yttersida i slakere terreng. Ruta kan også legges om toppen av Burufjellet.

Også herfra og nordøstover er det litt krevende å finne fram. At vi skal orientere på "kartskjøten" mellom de tre kartbladene Rennebu, Hølanda og Støren, gjør det ikke enklere. Hovedretninga er mot nordøst og vi skal på østsida av Burufjellet og Skjærlifjellet før

Jevnt oppover mot Gynneldfjellet. Foto Erik Stabell

Jan Ivar serverer kaffe ved Gynnelvatnet.
Foto Erik Stabell

nedkjøringa mot Støren. Vi følger dragene på østsida av Burufjellet og krysser dalen nord for fjellet med Skårbekken. Her krysser vi den ubrøyta vegen som kommer opp fra Snøen og Soknedal og tar over til setre og hytter bl.a. ved Holsjøen nordvest for Gynneldfjellet.

Vi legger sporet inn søkket med den vesle Skjærlitjønna, runder på østsida av Hestlikneppen og tar ned i dalsøkket på sørøstsida av Skjærlifjellet. Nede i dalsøkket ligger ei lita hytte der seterstien kommer over fra sørøst. Fram hit har skogen vært glissen og åpen, men nå tjukner det til med tettere granskog. Lenger framme i skogen finner vi Nerøyvollen. Den er ikke alltid så lett å finne borte i dalsida.

Vi passerer Burufjellet. Foto Erik Stabell

Dette stygge skogsbilveganlegget ved Flatreitan på slutten av turen ble bygget i 2001 og gjør det faktisk verre å opprettholde opplevelsen av denne turen som en komplett vakker tur. Selv om det står mange tusen kubikkmeter god skog i denne dalsida, må det gå an å bygge en skogsbilveg på en mer skånsom måte. Foto: Erik Stabell

Ned mot Støren

Nerøyvollen er et godt utgangspunkt for å finne nedrennet til Støren. Hold i samme høyde noen hundre meter fra setra og ta ned et daldrag mot øst. Vi kommer raskt inn på snauhogster og traktorveg som går i slynger nedover lia. Ofte er det skuterspor ned lia. Vi når nybygget (2001) og stordimensjonert skogsveg – et stygt naturinngrep! – ca en kilometer før gårdene på Flatreitan.

Denne utforkjøringa fra området ved Nerøyvollen og forbi Flatreitan var i sin tid avslutninga på turlangrennet Skårarennet som gikk fra Løkken til Støren når innkomst var på Støren – en frisk innsputt!

Fra Flatreitan er det brøyta gårdsveg en kilometer ned til Soknesmoen.

Derfra følger vi gammelriksvegen knapt tre kilometer gjennom Støren fram til stasjonen og bussholdeplassen.

På Støren er det hotell med serveringsmuligheter. En bør ringe dersom en ønsker et måltid som avslutning på turen. Skal du med ekspressbuss, bør du varsle den så den kjører innom stasjonen og ikke bare passerer på riksvegen forbi. Etter at E6 ble lagt utenom sentrum, har "sentrum flyttet etter" og åpen kafé ligger ute ved riksvegen på Prestøyen i krysset mellom E6 og riksvegen mot Røros (riksveg 30). Her passerer også bussene som går innom stasjonen.

Kart: Statens kartverk M 50, 1:50 000, blad Rennebu, Hølanda og Støren.